

DET KONGELIGE
SAMFERDSELSDEPARTEMENT

Statsråden

Stortingets transport- og kommunikasjonskomité
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref
INS/imv

Vår ref
21/1109-3

Dato
27. april 2021

Representantforslag 253 S (2020-2021) fra Tor André Johnsen, Bård Hoksrud, Erlend Wiborg, Åshild Bruun-Gundersen og Helge André Njåstad om å gjøre det enklere å montere informasjonsskilt langs norske veier

Jeg viser til brev av 19. april 2021 fra Stortingets transport og kommunikasjonskomite, der det bes om min vurdering av ovennevnte forslag.

Serviceskilting og virksomhetsvisning kan ha stor betydning for lokalt næringsliv og turisme. Det er derfor viktig å gi god informasjon, som ivaretar både lokale og reisendes interesser. Jeg vil likevel fremheve at hovedformålet med offentlige skilt ikke er å markedsføre enkeltvirksomheter, men å gjøre det lettere for trafikanter å finne fram. Virksomhetenes egen markedsføring må derfor også inneholde informasjon om hvor de holder til, og om hvordan en kommer seg dit. Den enkelte trafikanten bør på sin side søke opplysninger om aktuelle tilbud blant annet ved hjelp av kart, internett og andre informasjonskilder

Serviceskilt og virksomhetsvisning skal gi trafikanter nøytral informasjon om relevante servicetilbud langs den veistrekningen de ferdes på. Trafikantene skal få god informasjon om tilgjengelig service langs veiene. Dette oppnås ved å bruke vanlige serviceskilt til eksempelvis overnattingssteder, matsteder, severdigheter og bensinstasjoner. Slik skilting gir oversiktlig informasjon til bilistene, noe som igjen sikrer at oppmerksomheten i størst mulig grad holdes på veien, til det beste for trafikksikkerheten.

Skiltnormalen (håndbok N300), med retningslinjer for bruk av offentlige skilt, herunder serviceskilt og virksomhetsvisning, ble senest revidert og utgitt i ny utgave i 2015. Formålet med revisjonen var nettopp å forenkle praktiseringen av skiltregelverket, og å sikre en helhetlig og ensartet praktisering på landsbasis. En rekke sentrale interesse- og næringsorganisasjoner

var involvert i revisjonsarbeidet, og det ble gjort mange endringer i regelverket i tråd med ønskene fra disse. Flere bestemmelser som før var "begrensende", ble endret eller tatt bort. Det ble også iverksatt flere tiltak for å øke kompetansen hos skiltmyndigheten, spre informasjon om endringene og tilstrebe lik praksis landet over. Kontakt med eksterne interessenter ble også vektlagt i de nye bestemmelsene.

Gjeldende bestemmelser om skilting til virksomheter, tilbud, og attraksjoner er å finne i håndbok N300 Del 5 (Serviceskilt og virksomhetsvisning). N300 har både fellesbestemmelser og bestemmelser knyttet til det enkelte skiltsymbol. Hvorvidt en søknad om skilting innvilges, avhenger både av om fellesbestemmelsene for skilting åpner for det, og om vilkårene knyttet til bruken av det enkelte skiltsymbol er oppfylt. Retningslinjene i N300 er bindende for den aktuelle skiltmyndigheten (Statens vegvesen, kommunen, politiet), noe som blant annet bidrar til ensartet praksis til beste både for trafikantene og de som søker om skilting til sin virksomhet.

Mange grunner gjør det nødvendig å oppstille vilkår for å kunne innvilge skilting. Vilråene som er satt er blant annet begrunnet i hensynet til trafikksikkerheten. Et annet hensyn er at trafikantene ikke skal bli ledet til tilbud som ikke har forventet kvalitet og/eller tilgjengelighet. Vilråene satt i N300 vil kunne medføre at ønskene om skilting ikke alltid kan imøtekommes. Antallet ønsker om skilting til ulike typer virksomheter, tilbud, attraksjoner mv. er meget stort. Som representantforslaget viser til, ønsker mange ulike aktører skilting til deres reisemål.

Etter fellesbestemmelsene i N300 er serviceskilt og virksomhetsvisning en del av det samlede veivisningssystemet, og supplerer den geografiske veivisningen (fjernmål, regionale mål, lokale mål). Mengden av geografisk veivisning vil kunne begrense mulighetene for service- og virksomhetsvisning. Av hensyn til trafikksikkerheten er antall visningsmål på samme skiltoppsett begrenset til 5-6. Et høyere antall visningsmål ville lett føre til at oppmerksomheten ledes for lenge bort fra veien og relevante trafikale forhold.

Serviceskilting er skilting til tilbud som ligger i nærheten av veien, mens virksomhetsvisning brukes til å skilte til andre bedrifter, institusjoner, og tilbud. Virksomhetsvisning skal som hovedregel ikke brukes til steder som ligger mer enn ca. 5 km fra første veiviser til målet, men i mer spredtbygde strøk kan det skiltes over lengre avstander.

I byer og tettsteder må skiltingen baseres på visning til bydeler og områder, det vil si geografisk visning. Dette fordi det ikke kan vises til alle tilbud, noe som ville ført til en «skiltjungel».

Langs motorveier og motortrafikkveier er det også nødvendig å begrense hva som kan tillates av skilting. Bakgrunnen er også her trafikksikkerhetshensyn – høyt hastighetsnivå gjør at det er begrenset hvor mye informasjon trafikantene klarer å oppfatte samtidig som de kjører. På motorveier tillates det derfor bare servicevisning for trafikantenes umiddelbare behov, for eksempel drivstoff, toalett, rasteplass, og spisested anlagt primært for å betjene den aktuelle veien. Annen virksomhetsvisning tillates bare unntaksvis, og da kun til virksomheter med svært mange ukjente besøkende og som hovedregel ikke til tilbud mer enn 5 km fra veien.

Jeg er opptatt av at trafikantene skal ha god informasjon om tilgjengelig service langs våre veier. Etter min mening oppnås dette best ved å bruke vanlige serviceskilt til eksempelvis bensinstasjoner, matsteder og severdigheter. Dette vil gi oversiktlig informasjon til bilistene, noe som igjen sikrer at oppmerksomheten i størst mulig grad holdes på veien, til det beste for trafikksikkerheten.

Etter min mening er det ikke statens oppgave å reklamere for spesifikke bransjer eller selskaper gjennom å bruke logo i skiltingen. Bensinstasjoner, hurtigladestasjoner og matserveringssteder kan imidlertid sette opp masteskilt med reklame (blant annet logo) i tilknytning til det enkelte anlegget. De har således bedre muligheter enn andre typer servicetilbud til å profilere seg langs veien. Masteskiltene skal være synlige på en slik avstand at kjørende får god tid til å vurdere om de skal svinge av og stanse på det aktuelle stedet.

Det må kunne legges til grunn at trafikantene, i forkant av en reise, til en viss grad planlegger hvilke steder de skal stoppe ved eller besøke. De vil derfor ikke være avhengig av skilting til alle typer virksomheter, tilbud og attraksjoner. Mye informasjon kan også finnes via andre kanaler, som internett, noe som reduserer behovet for skilting langs veien.

Slik jeg ser det, er bestemmelsene gitt i gjeldende N300 (Trafikkskilt) nødvendige og formålstjenlige. Bestemmelsene ble også gjennomgått for kort tid siden. Jeg ser det derfor ikke som ønskelig eller nødvendig å igangsette en prosess for å endre disse.

Med hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Knut Arild Hareide', written in a cursive style.

Knut Arild Hareide